

Posl. Rakovski je »veliki vodja« ogerskih freimaurerjev in žal, da zastopa ravno tak človek verne Slovence v Medjimurji.

Vunanje države.

Rim. V ponedeljek je bilo pri sv. očetu Leonu XIII. tajno konsistorije ali zbor kardinalov sv. cerkve. Sv. oče so imenovali v tem, 4 novih kardinalov, med njima sta nuncij na Dunaji, msgr. Galimberti in ogerski primas, Klavdij Vaszary.

Italija. Blizo Messine ste trčili italijanska in francoska ladija druga ob drugo, italijanski se ni kaj, francoski pa se je godilo ludo ter je vtonilo z nje troje mornarjev. Dobro, da ta polom sicer ne pomenja druge nesreče. — Po vsej Italiji vré med delalci, ker ni dela, zato pa tudi ni jela, ali kdo jim raj pomaga do dela? Vlada odriava delalce od sebe, pa tudi občine jim ne dajo dela.

Francosko. Može sedanje republike imajo veliko sreče; ker so blizo vsi, kar jih ima kaj moči pri ljudstvu, v vrsti očitnih goljufov, zato ni moža, ki bi vzel metlo, da zmete republiko in nje glave s površja. Več res ne zasluži. Pravi se, da predsednik Sadi-Carnot odstopi ter pride na njega mesto general Saussiers; ali pa vzame on potlej tisto metlo v roke? — Ker prihaja v razne liste po Nemčiji in Italiji poročil o »panamski rabuki«, ki niso vladi po volji, zato je izgnala ona dva poročevalca, enega pa so zaprli. No boljje zato ne bode.

Anglija. V Egiptu so angleških vojakov že jako siti in radi bi jih tem prej, tem raji pognali iz dežele, toda doslej si še niso tega upali, ker niso imeli zaslonbe pri kaki drugi državi. Angliška vlada pa sumi, da so Rusi tudi v Egiptu tisti, ki »nešajo štrenjo! Mogoče je že tudi to!

Nemčija. Vojaški predlogi nemške vlade imajo hude težave v državnem zboru in to ni drugače, saj se izdaje za vojaštvo še itak preveč. — Nemški cesar Viljem II. je zbolel in se je moral vleči. Doslej pa ni nevarnosti za njegovo življenje.

Rusija. Carevič pride neki za dalje časa v Berlin ter ostane ondi gost cesarjev. Kaj hoče ondi? — Pri ministerstvu je bilo več važnih sprememb, vse pa kažejo, da hoče car spraviti red v vlado in nje delovanje.

Bolgarija. Sprememba v državni ustavi, po kateri ni treba, da je knez ud pravoslavne ali razkolniške cerkve, se ne izvrši tako lahko, kakor so mislili, kajti metropolit (razkolniški nadškof) ustavlja se ji na vse pretege. Misli si, da ga k temu vspodbuja ruska vlada in je to čisto lahko verjeti.

Srbija. Proračun za leto 1893 se napravi po lanskem proračunu in pride v skupščini v posvetovanje še le po veliki noči. Dotlej torej te nima zborovanj. Po novem redu dobi skupščina 134 poslancev. Mesto Beli Grad ima 4 poslance, Niš in Kragujevac dva, drugih 21 pa vsako po enem.

Turčija. Turki se sicer ne pečajo veliko s politiko, njo prepustijo radi sultanu in njegovi vladi. Sedaj pa delajo tudi v tem izjemo in sicer o panamski rabuki se piše v turskih listih veliko, seveda ne na pohvalo francoske, krščanske omike. Kaj pa, da goljufija ni krščanska omika!

Afrika. Khedive egiptovski, Abbaspaša je odpustil troje ministrov, ker so bili preveč na voljo angleške vlade. Na mesto njih je poklical druge može, ali s tem se je zameril angleški vladi in ona trdi, da khedive nima pravice do take spremembe pri vladi, ako ona v to ne dovoli. Khedive pa se, vsaj doslej, nič ne izmeni za angleške pritožbe.

Amerika. Na otoku Haiti je vzbruhnila, ustaja

ter se ljudem predsednik republike, general Hippolyte ne dopade. Do ustaje je prišlo vsled volitev. — V Cichagu bode v času razstave posebna blagajnica neke avstrijske banke. Tako bode lažje iti iz naše države, ker ne bode treba vsega denarja nesti s seboj, ampak ga človek dobi pri tisti banki, ako ga pri nas njej izroči.

Za poduk in kratek čas.

Miserere.

Iz češčine preložil J. Sattler.

Čitateljem »Slov. Gosp.« je znan v srce segajoči 50. psalm Davidov: »Miserere!« Poje se pri mrtvaških obredih. O tem žalnem psalmu slišal sem lansko leto na svojem potovanju po Španskem kaj čudno zgodbo.

Ko sem pregledoval v sloveči opatiji De Tileru samostansko knjižnico, našel sem v kotu tri zvezke, pokrite s prahom. Bil je to Miserere. Začel sem pazljiveje pregledovati zvezke, ali čim dalje sem se mudil pri teh notnih listih, tem bolj so se mi zdeli čudoviti. Opazil sem namestu onih laških besed, katere so sploh v navadi, n. pr. »maestoso« (veličastno), »allegro« (živahno), »ritardando« (polagoma), »piu vivo« (krepkeje), nekoliko vrst, pisanih z nemškimi pismenkami, ki so pomenile reči posebno težke in neizrečne, kakor bi to bilo »skripajo skripajo kosti prihajajo skripajoči glasovi in javkanje«

Ali pa n. pr. »Struna naj buči, pa ne, da bi vresčala neprijetno; bron naj grmi in doni, pa ne, da bi ogluševal; vse naj zveni; vse naj se vjema; — in to je človeštvo, ki ihti, se joka in tarna.«

A najčudnejše izmed vseh je bilo znamenje na koncu poslednjega verza: note so kosti, pokrite s krvjo; večna, neugasljiva luč, nebesa in njih harmonija moč! moč in sladkost!

»Veste, kaj je to?« vprašal sem starika, ki mi je razkazoval knjižnico preloživši mu za silo te vrstice, ki so se mi zdele popolnoma take, kakor da bi jih napisal blazen človek.

In starček mi je pravil nastopno povest.

I.

Pred davnimi leti prišel je v deževni in temni noči pred samostanska vrata te opatije popotnik proseč, naj bi mu dali prostóreček, kjer bi osušil svojo obleko, kos kruha, da bi si pregnal glad, in kak kotec, kjer bi prebil noč, da bi mogel o solnčnem vzhodu znova nastopiti svojo pot.

Brat, katerega je prosil, prepusti potujočemu svojo večerjo, ubogo svojo postelj in prasketajoče svoje ognjišče. Ko se tuje odpočije in okrepea, vpraša ga, čemu da potuje in kam je namenjen.

»Skladatelj sem«, odvrne vprašani; »porodil sem se daleč od tod. V domovini svoji sem slovel nekdanj. V mladosti sem razvnel z umetnostjo svojo v sebi strasti, ki so me gnale v zločin. Zdaj — v starosti svoji hočem v dobro obrniti darove, katere sem zlorabil. Iščem vzveličanja v tem, s čimer bi se utegnil pogubiti.«

Ker so se zdele te besede bratu nekako skrivnostne, začela je radovednost njegova bolj in bolj rasti in ga vzbujati k daljšemu oprasanju, na katero je tuje odgovoril sledeče:

»V globini duše svoje sem objokal pregreho, katero sem učinil. Izprositi sem si hotel od Boga milosrčnosti; ali nisem našel pravih besed, s katerimi bi dostojno izrazil žalost svojo; kar zazrejo po naključji nek dan oči moje sveto pismo; odprl sem je«

in našel velikansk vzklík prave skrušenosti, psalm Davidov, ki se začne z besedami: »Miserere mei, Deus!« (Milesten mi bodi, o Bog!)

»Od onega trenutka, ko sem čital te verze, bila je jedina moja misel, da bi našel tako velikansko in vzvišeno godbo, ki bi mogla doseči veličastno žalobno pesen kraljevega preroka.«

»Nikjer je nisem našel.«

»Če jo pa najdem, poskusil bom izraziti, kaj čutim v svojem srcu, kaj slišim zmedeno krožiti v mojej glavi; potem gotovo napišem tak v srce segajoč Miserere, da podobnega ni slišalo doslej nobeno človeško uho; tako razrivajočega in ganljivega, da bodo kličali nadangeli, ko slišijo prvi njegov glas, s solznimi očmi Gospodu: »Milost, milost!« ... in Gospod bo imel usmilenje z ubogo svojo stvarjo!«

Tu je popotnik umolknil za tremotek; potem pa je globoko vzdihnilši nadaljeval svojo povest.

Brat, nekoliko služabnikov samostanskih in trije pastirji z opatijskih pristav, ki so si pekli krompir na ognjišču, poslušali so v globokem molčanju.

(Dalje prih.)

Smešnica. A. Tebi je ime Štefan; pa ne vem, ali si Štefan kralj, ali pa Štefan mučenik?

B. Dokler nisem bil oženjen, bil sem Štefan kralj, sedaj pa, ko sem se oženil, sem Štefan mučenik.

Razne stvari.

(Potrjenje.) Nj. veličanstvo svitli cesar je potrdil volitev g. Ivana Vošnjaka, veletržca v Šoštanji, za načelnika in g. Franca Skubič, zdravnik v Velenji, za namestnika v okrajnem zastopu Šoštanjskem in g. Fr. Dietingerja, za namestnika načelniku v okr. zastopu Marenberskem.

(Imenovanje.) Gosp. Oton pl. Fladung, c. kr. okr. sodnik v Mariboru imenovan je v svetovalca pri c. kr. okrožni sodnji v Celji. — G. Karol Kočevar, doslej pri c. kr. deželni sodnji v Gradcu, pa je postal avskultant pri c. kr. okr. sednjih stajarskih.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali č. gg.: Jakob Košar, župnik na Gorenji Polskavi in Martin Šket, župnik pri Sv. Rupertu nad Laškim trgom, vsak po 5 gld. ter Martin Osenjak, župnik v Vurberku, 2 gld.

(Slov. čitalnica) v Mariboru proda v nedeljo, dne 22. januarija, po dražbi časnike, na katere je naročena, zvečer ob 8. uri, v daljno porabo. Prodajo pa se le politični listi, drugi pa ostanejo v čitalnični knjižnici.

(Društva.) »Braino društvo« pri Sv. Križi na Murskem polju, ima v nedeljo, dne 22. januarija t. l. ob 3. uri popoldne svoj občni zbor z običajnim vspređom. — Čitalnica v Brežicah priredi letos v pustnem času veselice: Dne 22. januarija tombolo, petje in prosto zabavo; dne 4. februarja »plesni venček« in dne 14. februarja »pustno zabavo«.

(Slov. gledališče.) V nedeljo, dne 22. januarija se pelje posebni vlak iz Celja v Ljubljano — v slov. gledališče. Predstavlja se v njenem večer opera: »Teharski plemiči«. Razun Celja pojde v Ljubljano tudi nekaj gospode iz Maribora, Ptuja in Brežic.

(Železnica.) Zadnji četrtek dopoldne je tovorni vlak trčil na kolodvoru v Celji na »mešanca« ter se je več vagonov poškodovalo. Na srečo pa ni bilo še ljudi na mešanca in tako se ni nihče poškodoval. — Pri Zameri na Ruskem se je vžgalo na nekem vagonu železnice in je 48 vojakov zgorelo v ognji, predno so ga zadušili. —

Pri Dörlingu v Švici pa se je železnice za 20m na dolgo vdrlo in vsulo v jezero. Vlaku, ki je prihajal blizu tega kraja, se je namignilo še v pravem času, sicer bi se ves prekopicnil v jezero.

(Slavnost) s koncertom in plesom priredi na spomin pesnika Fr. Prešerna akad. društvo »Triglav« v Gradcu dne 24. januarija 1893 s prijaznim sodelovanjem akad. društva »Hrvatske« in g. jur. drd. A. Kapusa in g. J. Jermana. Lokal: Daniel-Annensäle. — Začetek ob 8. uri zvečer. Pri njej svira vojaška godba pešpolka št. 47. Vstopnina: za osebo 1 gld., za obitelj (4 osebe) 2 gld.

(Bela žena.) Gosp. Jožef Horvat, nadučitelj v Ljutomeru, je nagloma umrl za mrtvoudom v torek zvečer dne 17. januarja. Naj v miru počiva! Blag mu spomin!

(Pritlikovci.) V Zürichu je porodila te dni žena, ki je 24 let stara, pa je tako mala, da je podobna bolj otroku, kakor ženi ter meri za silo 80 cm. Nje otrok pa je težek 2 kg in je prav za polovico manjši, kakor mati. Nje mož pa je velik ter meri 172 m. Doslej se ni porodila nikoli tako mala mati, ker je vsaka prej umrla, ko bi bila porodila.

(Zima.) Pri Kraljevem Gradu na Českem so našli uno jutro 16 ciganov — mož, žen in otrok, mrtvih na polji. Prenočili so na svojih vozih pa so v hudi zimi zmrznili.

(Uradnik.) V Radgoni je pri c. kr. davkarji nek J. Kus za pristava ter »vleče« zato lep denar iz drž. kase. Temu pa se očita in »Tagespost« nerada potrjuje, da spisuje »maló lepa« poročila v nemških listih zoper slov. ljudstvo, ali »Tagesposti« ni ljubo, da se je izvedelo za to delovanje c. kr. uradnika. No, nam pa ni ljubo, da je tako delovanje pri c. kr. uradniku sploh mogoče.

(Volkovi.) V jutru dne 12. januarija se je peljal hlapec J. Sidorja, peka v Oseku na Hrvaškem, s pecivom iz mesta, da ga izpečá po bližnjih vaséh. Potoma pa ga napade krdelo volkov ter vkonča njega in konja.

(Nesreča.) V Seebodnu na Gorenjem Štajarskem dela več Slovencev v jamah; uni dan pa se je delalcu J. Robiču vžgala posoda, v kateri je bilo smodnika. Enemu delalcu je prizadelo več težkih ran, drugemu pa je osmrdilo samo roko.

(V snegu) sta izgubila Janez in Lena Batter, posestnika v Kresnicah na Ogorskem, otroka, ki sta ga peljala h krstu pred seboj na vozu. Ko sta ga izgrešila pri cerkvi, vrnila sta se sicer hitro, toda otrok je bil na cesti že zmrznil, predno sta ga našla. Botra sta se bila žganja napila, da bi nju ne zeblo, sedaj pa jima še bode vroče pred sodnikom!

(Zmrznila) je dne 3. januarja mlinarica Treza Raböck, mati sedmerih otrok blizu Novega mesta in v petek so našli v Trstu delavca A. Ščuka na ulici in predno so ga spravili še v bolnišnico, izbruhnil je življenje vsled žganja.

(V cerkev) so vdrli v preteklem letu zadnje dni pri Sv. Barbari v Halozah ter so razbili skrinjico za miloščino in denar iz nje pobrali. Po sledu bilo je troje zločincev.

(Podgane.) V stolni cerkvi v Solnem gradu je velika podgana vsako noč priplezla izpod strehe do »večne luči« v cerkvi ter je izsrkala do dna iz svetilnice vse olje. Na zadnje pa so ji prišli na sled in ji ogrenili to veselje — z' gosto mrežo.

Loterijne številke.

Gradec 14. januarija 1893:	73, 30, 1, 31, 43
Dunaj	41, 80, 47, 33, 53